

Nr 1416/1994

Given i Helsingfors den 29 december 1994

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 1 kap. 3 §, 19 § 3 mom., 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 1 och 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 19 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 16 mars 1979 (299/79), 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87) samt 10 kap. 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (553/94), samt

fogas till 1 kap. en ny 18 a §, till 1 kap. 19 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 16 mars 1979 och den 30 april 1987 samt genom lag av den 25 januari 1982 (69/82) ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 1 kap. nya 20 b och 20 c §§, till 4 kap. 6 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 april 1987 och genom lag av den 5 april 1991 (629/91) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 10 kap. en ny 2 a § och till 10 kap. 24 a §, sådan den lyder i nämnda lag av den 30 april 1987, ett nytt 5 mom. och till 10 kap. en ny 24 e § samt till 21 kap. 13 § nya 2 och 3 mom. samt till 21 kap. en ny 15 § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

3 §

Vad denna lag stadgar om vattendrag gäller även Finlands territorialvatten.

Om Finlands territorialvattengränsar stadgas i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/56).

18 a §

På Finlands territorium, i insjöområdena eller territorialvattnen får inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen (1415/94) avsedd havsförorening utanför Finlands territorialvattengräns.

I Finlands territorialvatten får avfall eller andra ämnen inte i syfte att sänka eller annars bli kvitt dumpas det från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller i 4 § 2 punkten havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg eller luftfartyg sänkas eller överges med beaktande av vad 7 § 3 mom. havsskyddslagen stadgar om motsvarande åtgärd utanför territorialvattengränsen. Om deponering av muddermassa stadgas i 4 kap. 6 § i denna lag.

Vad 2 mom. stadgar om avfall eller annat ämne som dumpas i Finlands territorialvatten i syfte att sänka eller annars bli kvitt det gäller också utstjälplning från stranden av ämnen i syfte att sänka eller bli kvitt dem. Beträffande utstjälplning eller deponering av snö i havet

från stranden gäller dock 19 § i detta kapitel.

Om förbränning av avfall i Finlands vattenområden stadgas i avfallslagen (1072/93).

Denna lag tillämpas inte på förhindrande av förorening av vatten orsakad av fartygs ordinarie drift eller på sådana åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador om vilka stadgas i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/79). På havstekniska enheter som inte är samfärdsmedel tillämpas dock utöver vad som stadgas i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, även stadgandena i denna lag.

19 §

Vid bedömning av i 1 mom. avsedd förorening skall beaktas direkta och indirekta utsläpp av skadliga ämnen i havet. Genom statsrådsbeslut kan bestämmas att direkt eller indirekt utsläpp i havet av ett skadligt ämne oavsett följdverkningarna förutsätter tillstånd av vattendomstolen, om detta är nödvändigt för att ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland skall kunna följas. En föreskrift som utfärdas genom statsrådsbeslut kan gälla hela landet, trots att det internationella fördrag med stöd av vilket beslutet utfärdas gäller endast en del av Finlands territorium.

För förhindrande av vattnens förorening skall, utöver vad denna lag stadgar, iaktas vad som bestäms i sådana internationella fördrag om skydd av vattnen eller den marina miljön som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser som gäller verkställigheten av bestämmelser i sådana internationella fördrag om skydd av havet som faller inom tillämpningsområdet för denna lag och som är förpliktande för Finland.

20 b §

Tillstånd av vattendomstolen skall oavsett konsekvenserna av verksamheten utverkas för prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten samt för annan därmed förknippad verksamhet, om det inte är fråga om sådan ordinarie drift av fartyg som avses i 18 a § 5 mom. i detta kapitel.

Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillståndet. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare allmänna bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

20 c §

En i havsskyddslagen avsedd havsteknisk enhet får inte sänkas eller överges i Finlands territorialvatten.

4 kap.

Farleder och andra områden för samfärdsel i vatten

6 §

För placering av jord som avlägsnats från farled och annat från botten av en farled upphämtat fast ämne (*muddermassa*) i ett vattenområde skall utverkas tillstånd av vattendomstolen, om åtgärden kan orsaka i 1 kap. 12-15 eller 19 §§ avsedda följder, och oavsett följderna, om placeringen sker inom Finlands territorialvatten i syfte att bli kvitt

dessa ämnen och det inte är fråga om obetydliga mängder muddermassa. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna föreskrifter om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för detta inom Finlands territorialvatten. I fråga om en åtgärd som kräver tillstånd och om beviljande av tillstånd gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 och 10 kap. I 2 kap. 7 § avsedd rätt till området krävs dock inte, om åtgärden inte leder till att ett vattenområde blir markområde. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.

Om tillstånd av vattendomstolen enligt 1 mom. inte krävs, får muddermassa deponeras inom en annan ägares vattenområde utan hans medgivande.

10 kap.

Avloppsvatten och andra ämnen som förorenar vattendrag

Allmänna stadganden

2 a §

I syfte att skydda vattnen och den marina miljön mot förorening skall i tillstånd enligt detta kapitel beaktas ur miljösynvinkel bästa tillgängliga teknik. Detta avser sådana effektiva och långt avancerade tekniskt och ekonomiskt användbara produktions- och reningsmetoder jämte styr- och kontrollsystem och andra funktionssätt som gör det möjligt att förebygga eller så effektivt som möjligt minska utsläpp som orsakar risk för miljöförorening.

I 1 mom. avses sådan teknik som är allmänt tillgänglig och som kan tillämpas inom ifrågasvarande verksamhetsområde till kostnader som är skäligen med beaktande av att den miljöförorening som verksamheten orsakar därigenom förebyggs.

Oavsett 1 mom. skall tillstånd vid behov förvägras eller tillståndsvillkor ställas upp så som annars avses i denna lag.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillämpningen av 1 mom.

24 §

Vattendomstolen kan på ansökan meddela tillstånd att avleda avloppsvatten eller att vidta någon annan åtgärd som enligt 1 kap. 19, 20, 20 a och 20 b §§ är förbjuden utan vattendomstolens tillstånd. En förutsättning för att tillstånd skall kunna meddelas är att det men som åtgärden orsakar i förhållande till den förmån som fås skall anses jämförelsevis obetydligt och att det inte på annat sätt till skäligen kostnader är möjligt att avlägsna avloppsvattnet eller något annat ämne som förorenar vattendraget eller att förhindra att ett dylikt ämne kommer ut i vattendraget. När men och förmåner jämförs skall uppmärksamhet fästas vid frågan hur verksamheten kan bedrivas med så få menliga verkningar som möjligt samt vilken betydelse det men som åtgärden orsakar och den förmån som den medför har från allmän synpunkt.

Tillstånd får inte meddelas, om åtgärden orsakar i 2 kap. 5 § avsedd verkan eller om meddelandet av tillståndet strider mot en bestämmelse i ett internationellt fördrag som avses i 1 kap. 19 § 4 mom. eller om den kan orsaka i 1 kap. 18 a § 1 mom. avsedda följder.

24 a §

I tillståndsbeslutet skall ingå behövliga föreskrifter om på vilket sätt kontrollen av hur avloppsvattnet eller något annat ämne bildas, behandlas och släpps ut och av utsläppets verkningar skall anordnas (*kontrollskyldighet*).

I tillståndsbeslutet skall ingå erforderliga föreskrifter om de anmälningar som skall göras och åtgärder som skall vidtas i samband med funktionsstörningar (*anmälnings- och åtgärdsskyldighet*).

24 e §

Utan hinder av 24, 24 a eller 24 b § skall tillstånd förvägras och utsläppen och tillståndets giltighetstid begränsas genom bestämmelser i tillståndet, avloppsvattnet behandlas och utsläppen och deras verkningar kontrolleras eller vid funktionsstörningar minst sådana åtgärder vidtas som bestäms i ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om detta.

25 §

Vattendomstolen kan på ansökan av behörig myndighet eller den som lider men ändra bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut, om

- 1) utsläpp av avloppsvatten eller något annat ämne i vattendraget eller annan åtgärd medför sådan förändring i förhållandena som betydligt försvagar vattendragets tillstånd,
- 2) förutsättningarna för meddelande av ett tillstånd som avses i 24 § eller de förhållanden som inverkar på tillståndsvillkoren annars har förändrats väsentligt, eller om
- 3) en åtgärd som grundar sig på ett tillstånd enligt denna lag orsakar verkningar som strider mot 1 kap. 18 a §.

21 kap.

Särskilda stadganden

13 §

Verkningarna av en i denna lag avsedd åtgärd på vattendragen eller grundvattnen i en annan stat beaktas vid tillämpningen av denna lag på samma sätt som motsvarande verkningar i Finland, om inte något annat föranleds av ett avtal med ifrågavarande stat. Om de förorenande verkningarna av åtgärden på en annan stats territorialvatten eller ekonomizon stadgas dock i 1 kap. 18 a § 1 mom.

Vad denna lag stadgar om internationella fördrag om havsskydd och med stöd därav utfärdade bestämmelser gäller i tillämpliga delar på motsvarande sätt multilaterala överenskommelser om gränsvatten.

15 §

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall informera vederbörliga

internationella organisationer om tillstånd i anslutning till havsskydd enligt denna lag samt om utredningar kring dem enligt de förfaringssätt och tidsfrister som respektive organisation fastställt.

För andra dataregister och anmälningar gäller i fråga om Finlands territorialvatten på motsvarande sätt 13 § 2 och 3 mom. havsskyddslagen.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare bestämmelser om tillämpningen av stadgandena i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Denna lag gäller också sådan avledning av avloppsvatten som har inletts innan lagen träder i kraft.

RP 323/94

MiUB 16/94

Helsingfors den 29 december 1994

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Miljöminister Sirpa Pietikäinen